

12. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

A mai evangéliumi szakasz szerint Jézus, közvélemény-kutatást végez tanítványai körében. "Isteni pedagógiával" kérdeve kifejtő módszerrel készíti elő tanítványait, és vezet el a lényeghez. Kérdez: "Kinek tartanak engem az emberek?" Tanítványai szerint a nép nagytekintélyű prófétának tartja, meg is nevezve egy – egy híresebb prófétát. Jézus azonban tovább kérdez: "Hát ti kinek tartotok engem?" Péter erre olyan kijelentést tesz, amit csak a Szentlélek tudott vele kimondatni. Az "Isten Fölkentjének." nevezte Jézust. Ma bennünket kérdez Jézus? „Ti kinek tartotok engem?” Te és én, kinek tartjuk őt? Mit válaszolunk neki?

Kirié litánia

Urunk Jézus! Add, hogy mindannyian helyes választ adjunk arra a kérdésed-re, hogy Kinek tartunk mi Tégedet? Uram, Irgalmazz!

Urunk Jézus! Add, hogy ha helyes válaszoltunk kérdésedre, hűségesen kövessük is tanításodat és életpéldádat! Krisztus, kegyelmezz!

Urunk Jézus! Add meg minden Téged követőnek a megígért „száz annyit itt a földön és az örök életet a mennyben!” Uram, irgalmazz!

Evangélium után

Számunkra furcsának tűnik, hogy Jézus „közvélemény” kutatást végez magáról. Mindez azt jelenti, hogy meg kell vizsgálnunk azt, hogy milyen kapcsolat volt Jézus és tanítványai között. Az egyik nézet szerint Jézus tudni akarja barátaitól, hogy miként vélekednek róla. Semmikép-

pen sem úgy, hogyan az evangéliumban írva van, nem nevezik magától értetődően Isten fiának, megváltónak, és főleg nem úgy, ahogyan a 3. századi dogmatika definiálja: második isteni személynek.

Az is lehet, hogy pedagógiai, vagy mondhatjuk kateketikai jellegű kérdéssel állunk szemben.

A Jézus kérdéseire adott három feleletben, Egyesek úgy vélték, hogy ő Keresztelő János korábbi reformmozgalmát folytatja. Mások úgy vélték, hogy benne éledt újjá Ilés próféta, aki megtisztította a Jahvista vallást Ácháb király idejében.

Ezt követi Péter nyilatkozata, melyben „Isten Krisztusának” nevezi őt. Márk és Máté az élő Isten Fiának. A kettő között különbség van. A „Krisztus” csak annyit jelent felkent, de Jézus korára ez a jelző, azonos lett a megváltó megnevezéssel.

Az érdekesség, hogy Jézus kérdezi, hogy mit tartanak róla az emberek, de nem mondja meg, hogy ő mit tart önmagáról.

A teológiai vita egyik szélsőséges nézete szerint, Jézust már Isten fiának nevezték nyilvános működése idején. A másik szélsőséges vélemény, hogy nem tartották annak, csak egyszerűen az „emberfiának” ahogyan ő is nevezte magát, és csak a feltámadása után kezdték nevezni „messiásnak”.

Ezen észrevétel ellenére is, annyi biztos, hogy már nyilvános működése idején is sokat jelentett Jézus a 12 tanítványának és sok más embernek. Az Úr Jézus nem ámította soha az embereket, és nem hirdetett ködös eszméket. Áttetsző tisztaság-

ban állt apostolai és hallgatói elé. Nyíltan, világosan beszélt és világosan meghatározta kilétét és küldetését. Jól tudta, milyen kockázatot jelent követése és ezért igyekezett meggyőzni apostolait döntésük helyességéről.

Azoknak, akik mindent elhagytak, tudniuk kell, kiért tették ezt. Azoknak, akik elindulnak az üldözések útján, tudniuk kell, miért tesszik, miért vállalják áldozatos szolgálatukat. Akik életüket kockáztatják, azoknak rendelkezniük kell az érdemesség bizonyosságával. A Kinek tartják az emberek az emberfiát kérdésre adott válaszokban, Jézus isteni pedagógiája nyilvánul meg.

De lépünk a mába!

Korunk egyik legnagyobb illúziója, hogy az igazságot, többségi szavazattal igyekeznek kimutatni. A kinek tartják az emberek az Emberfiát jézusi kérdésre a közvélemény-kutató intézetek, előre megfogalmazott pár kérdéssel, hibahatáron belül, százalékos pontossággal megmondanak, hogy népünk hány százaléka tartja ennek, illetve annak. És ezek a válaszok valószínűleg ma is hasonlóak lennének azokhoz, mint amilyenek Jézus korában voltak.

Megpróbáltam számítógép segítségével is, Google keresővel, megnézni, hogy milyen válaszokat kapok erre a kérdésre. Az első meglepetésem az volt, hogy 0,04 másodperc alatt 260.000 olyan címet adott meg, amelyek Jézus Krisztus személyével foglalkoznak, s amelyek internettel elérhetők. A címek között bön-gészve, meglepő volt, hogy az arányt tekintve, a többségük pozitív

És a hazai társadalomban?

Emlékszünk még a félőrült, kereszténységet gyalázó minapi üvöltözéseire?

És arra talán már nem, hogy nem is oly régen Budapesten a múzeum-má átalakított trini-tárius templomban, egy liberális művész, egy sokkoló kiállítást rendezett, melyben egyik képén egy disznót feszítettek keresztre. Számára Jézus Krisztus csak egy a témák közül, mellyel jól lehet sokkolni a keresztény nézőközönséget. Vajon ezek az urak kinek tartják Jézust, az Emberfiát. Valószínűleg csupán egy lejáratni való személynek.

Mi másra volt jó a Krisztus utolsó megkísértése film forgatása a tömegek tiltakozása ellenére?

Vagy a Da Vinci kód körüli hangzavar? Hogy idő előtt elfelejtjük és a szemétkosárba dobjuk.

De nem a lejáratni szándékolt személyt, Jézust. Mert Jézusnak az alakját, ma is ragyogó fény övezi, mivel ő nem az, amit róla, a minden szentet, jót, igazat bemocskolók írnak, vagy mondanak.

Ma nekünk szegezi Jézus e kérdést. Ti kinek tartotok engem? Mert ma sem a kívülálló véleményére kíváncsi, hanem a miénkre. Mert ma ránk bizza művének folytatását. A Vele való személyes kapcsolatunk miatt mindannyian másképp fogalmazzuk meg válaszunkat. De abban egyek vagyunk, s kell lennünk, hogy Ő a mi egyéni és nemzeti reménységünk és üdvösségünk. Ámen

F. F.